

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010172
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3515010172.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému G. Z. pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 11. novembra 2015 odvolanie obžalovaného G. Z. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 1. júla 2015, sp.zn.1T/55/2015, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný G. Z. sa odsudzuje podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd ruší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/17/2015 zo dňa 4.2.2015 doručený obvinenému dňa 1.4.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 1. júla 2015, sp.zn.1T/55/2015 bol obžalovaný G. Z. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu lúpeže v bode 1/ napadnutého rozsudku podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a v bode 2/ napadnutého rozsudku podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v bode 3/ a 4/ napadnutého rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v bode 1 napadnutého rozsudku

-dňa 5.2.2015 v čase o 17.30 hod. v obci I. W. nad O. na ulici D. O. č. X vo dvore E. domu potom čo sledoval poškodenú O. W., nar.X.XX.XXXX, pristúpil k nej zozadu a v momente keď sa chcela obrátiť jeho smerom, chytil zozadu hnedú koženú kabelku v hodnote 10,-Eur, ktorú ona niesla v pravej ruke a chcel jej ju vytrhnúť z ruky, načo poškodená uchopila kabelku do oboch rúk a nechcela ju pustiť a začali sa o kabelku ňahať, čo trvalo asi jednu minútu, a keď sa mu toto nedarilo, tak do poškodenej strčil pravou rukou, v dôsledku čoho ona spadla na zem na pravý bok a jednou rukou kabelku pustila, čo využil a vytrhol jej kabelku z ruky a následne začal z miesta utekať aj s kabelkou smerom na ulicu 1. mája,

v bode 2 napadnutého rozsudku

-dňa 9.2.2015 v čase o 22.00 hod. v I. W. nad O. na X. ulici v priechode medzi obytnými domami, potom čo sledoval poškodenú X. N., túto odzadu udrel pravou rukou do oblasti chrbta, načo poškodená spadla na zem medzi zaparkované autá, pričom obžalovaný jej z pravej ruky vytrhol čiernu koženú tašku, poškodená na neho kričala, ty blázon, čo robíš, načo obžalovaný z miesta činu ušiel,

v bode 3 napadnutého rozsudku

-dňa 9.1.2015 v čase o 19.00 hod. v obci I. W. I. O. na ulici O. na chodníku medzi budovou Q. M. R. O. a M. pT. sa priblížil k oproti nemu idúcej poškodenej X. Y. a ako prechádzal okolo nej, v momente keď bol na jej úrovni, bez slova jej vytrhol z ľavej ruky plátennú čierno-bielu tašku a následne začal z miesta utekať po ulici O. smerom k štadiónu aj s taškou, pričom v taške sa nachádzala kožená tmavo-červená peňaženka v hodnote 15,-Eur, v ktorej bola finančná hotovosť 20,-Eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poisťovne, preukaz zdravotne ťažko postihnutej osoby, všetky na meno X. Y., v taške ďalej bol mobilný telefón zn.Nokia nezisteného typu a IMEI v hodnote 5,-Eur, vkladná knižka M. sporiteľne na meno X. Y., bankomatová karta M. sporiteľne, zväzok piatich kľúčov typu FAB na privesku modrej farby v hodnote 5,-Eur, čím poškodenej X. Y. vznikla škoda v celkovej výške 46,-Eur,

v bode 4 napadnutého rozsudku

-v doteraz presne nezistenom čase v mesiaci február 2015 do dňa 10.2.2015 do 14.00 hod. v obci I. W. nad O. na ulici W. pred OD N. sa odzadu priblížil k poškodenej E. Z., ktorá sedela na lavičke, nahol sa cez operadlo lavičky a schmatol kozmetický kufrík blede šedej farby o rozmeroch 30x20x20 cm s látkovou rukoväťou tej istej farby v cene 5,-Eur, v ktorom sa nachádzali pracovné zmluvy, zápočtové listy a rôzne dokumenty zo M. poisťovne a P. práce, dioptrické okuliare v cene 2,-Eur v bledohnedom puzdre v cene 1,-Eur a druhé dioptrické okuliare v cene 2,-Eur vo fialovom puzdre v cene 1,-Eur a veci na vykonávanie manikúry v cene 5,-Eur a to nožničky a pilník poškodenej a mobilný telefón zn. Nokia 2610, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX v cene 10,-Eur s nabíjačkou Nokia v cene 2,-Eur, ktorý kufrík mala položený na lavičke vedľa seba po ľavej ruke, čím poškodenej E. Z. vznikla škoda krádežou v celkovej výške 23,-Eur.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný G. Z. odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS/106/2011 zo dňa 28.11.2012 na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov. Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaného zaviazal k povinnosti uhradiť náhradu škody poškodenej O. W. vo výške 110,-Eur a poškodenej X. Y. vo výške 46,-Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho bezprostredne po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný G. Z. pre nesprávnosť výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu obžalovaný G. Z. namietol, že trest uložený mu okresným súdom dostatočne nezohľadňuje jeho priznanie, ani jeho ochotu dobrovoľne škodu nahradiť a odstrániť škodlivé následky trestných činov. Zároveň poukázal na to, že spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní počas prípravného konania pri objasňovaní trestného činu. Obžalovaný vzhľadom na nízku výšku škody a neexistenciu trvalých následkov trestných činov na poškodených osobách nepovažuje uložený trest za primeraný. Poukázal na to, že medzičasom dňa 14.7.2015 pred pedagogickým pracovníkom ÚVTOS Ilava odovzdal pri návšteve priateľke svoju bankomatovú kartu spolu s B. kódom a odovzdal jej potrebné údaje o poškodených za účelom bezodkladnej úhrady príslušným súm. Uviedol, že do termínu verejného zasadnutia krajského súdu a do rozhodovania o jeho odvolaní preukáže existenciu ďalšej významnej poľahčujúcej okolnosti. Obžalovaný G. Z. i sám písomne zdôvodnil svoje odvolanie. Uviedol, že sa priznal v celom rozsahu k trestnej činnosti, uhradil poškodeným stranám spôsobenú škodu, čím sa priťažujúce i poľahčujúce okolnosti u neho vyrovnali. Obžalovaný požiadal o uloženie trestu v spodnej hranici trestnej sadzby a zároveň o použitie ustanovenia § 39 Tr.

zák., nakoľko trestnej činnosti, ktorej sa dopustil veľmi ľutuje a v budúcnosti sa bude podobným aktivitám vyhýbať. Obžalovaný a jeho obhajca z vyššie uvedených dôvodov navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ a písm. e/ Tr. por. zrušil v časti výroku o treste a uložil mu primeraný trest.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prokurátor“) podaním doručeným okresnému súdu dňa 14.8.2015. Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že považuje napadnutý rozsudok v časti výroku o treste za zákonný a správny, pričom je toho názoru, že vo veci bol úhrnný nepodmienečný trest uložený obžalovanému podľa zásad pre ukládanie trestov. Podľa názoru prokurátora trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov zohľadňuje potrebu ochrany spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a bude spôsobilý naplniť aj ďalšie zákonné ciele trestania, pričom okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne a náležite venoval týmto skutočnostiam pozornosť. Prokurátor poukázal na to, že u obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., pričom súd prihliadol v tejto súvislosti na nezahladené odsúdenia, ktorými bol obžalovaný právoplatne odsúdený prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Prokurátor ďalej uviedol, že odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/127/2011 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. je okolnosťou, ktorá v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby s poukazom na § 38 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností, predchádzajúce odsúdenia a súbeh viacerých trestných činov, prichádzalo u obžalovaného do úvahy uloženie nepodmienečného úhrnného trestu odňatia slobody so zvýšením dolnej hranice trestu odňatia slobody o jednu polovicu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný, ktorým je § 188 ods. 2 Tr. zák., teda zvýšená dolná hranica trestu odňatia slobody v danom prípade predstavuje výmeru 9 rokov a 6 mesiacov (114 mesiacov). Podľa názoru prokurátora uložený trest nepodkladá za neprimerane prísny, a to práve vzhľadom na závažnosť všetkých trestných činov, pre ktoré je obžalovanému trest ukladaný a predchádzajúce odsúdenia za majetkovú a násilnú trestnú činnosť. K použitiu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod uvedenú zvýšenú dolnú hranicu trestu odňatia slobody prokurátor uviedol, že takéto aplikovanie nie je v danej veci dôvodné, pretože obžalovaný je recidivista majetkovej i násilnej trestnej činnosti, v minulosti bol právoplatne odsúdený za trestný čin lúpeže, konanie obžalovaného bolo plánované, za obeť si vyberal staršie ženy, prípadne ženy, ktoré vzhľadom na svoj vek a zdravotné obmedzenia sa nemohli účinne brániť, ako aj vzhľadom na spôsob spáchania skutkov. Prokurátor poukázal i na závery znalcov psychiatrov z hľadiska hodnotenia jeho osoby a podmienok pre mimoriadne zníženie trestu, ktorí konštatovali, že v prípade obžalovaného ide o osobnosť ľahko mentálne deficitnú, simplexnú s disocálnymi, bezohľadnými, bezcitnými rysmi jeho osobnosti a konanie, ktoré je mu kladené za vinu, mu je vlastné a nie atypické. Vzhľadom na tieto skutočnosti nie sú podľa jeho názoru splnené podmienky na aplikovanie § 39 Tr. zák. Skutočnosť, že obžalovaný dodatočne po vyhlásení rozsudku okresného súdu nahradil spôsobenú škodu, tiež nie je dôvodom na použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Prokurátor z uvedených dôvodov považuje trest vzhľadom na okolnosti spáchaného skutku, následok a doterajší život obžalovaného za primeraný a dostatočne odôvodnený. Prokurátor navrhol, aby odvolanie obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste bolo ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená X. N. na verejnom zasadnutí krajského súdu súhlasila s napadnutým rozsudkom v časti výroku o náhrade škody a poškodená O. W. nemala na verejnom zasadnutí krajského súdu žiaden konečný návrh.

Obhajca obžalovaného G. Z. v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov odvolania a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v jeho intenciách.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 9. septembra 2015, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal v zmysle §

293 Tr. por. vo veci verejné zasadnutie dňa 11. novembra 2015 v neprítomnosti obžalovaného G. Z., ktorý podaním zo dňa 28.9.2015 výslovne písomne požiadal, aby sa vykonalo verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. následne sám rozhodol. Nezistil prítom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania obžalovaného G. Z. vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku, ktorým podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS/106/2011 zo dňa 28.11.2012 uložil obžalovanému úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov, pretože takto uložený trest obžalovanému je uložený v rozpore so zákonom.

Krajský súd z odpisu z registra trestov na obžalovaného ako aj oboznámením trestného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/17/2015 zistil, že obžalovaný G. Z. bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/17/2015 zo dňa 4.2.2015 (doručený obžalovanému dňa 1.4.2015) uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd dospel k záveru, že pri správnom postupe okresného súdu mal byť obžalovanému G. Z. uložený súhrnný trest odňatia slobody v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

V predmetnej trestnej veci obžalovaný G. Z. pokračovací zločin lúpeže ako mu je kladený za vinu dokonal dňa 9.2.2015 (skutok v bode 1 napadnutého rozsudku dňa 5.2.2015 a skutok v bode 2 napadnutého rozsudku dňa 9.2.2015) a pokračovací prečin krádeže ako mu je kladený za vinu dokonal dňa 10.2.2015 (skutok v bode 3 napadnutého rozsudku vykonaný dňa 9.1.2015 a v bode 4 napadnutého rozsudku v období od presne nezisteného času mesiaca február 2015 do 10.2.2015), pričom trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/17/2015 zo dňa 4.2.2015 bol obžalovanému doručený dňa 1.4.2015 (účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. nastávajú pri trestnom rozkaze okamihom jeho doručenia obžalovanému; teda dňom 1.4.2015). Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd pochybil pri ukladaní trestu tým, že obžalovanému uložil trest v rozpore so zákonom, keď obžalovanému G. Z. neuložil za zbiehajúcu sa trestnú činnosť súhrnný trest s použitím ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko trestné činy v prejednávanej trestnej veci spáchal skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/17/2015 za iný jeho trestný čin.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov na podklade podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému G. Z. uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody na samej dolnej zákonom upravenej trestnej hranici trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom

stráženia. /výpočet: Trestný zákon v ustanovení § 188 ods. 2 Tr. zák. ako trestného činu najprísnejšie trestného ustanovuje dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov a hornú hranicu vo výmere 12 rokov; v súlade s ustanovením § 38 ods. 5 Tr. zák. (opakované spáchanie zločinu obžalovaným G. Z.) dolná hranica trestnej sadzby bola zvýšená o 1/2 na 9 rokov a 6 mesiacov (12 rokov - 7 rokov = 5 rokov : 2 = 2 roky a 6 mesiacov; 7 rokov + 2 roky a 6 mesiacov = 9 rokov a 6 mesiacov)/. Odvolací súd zistil, že obžalovaný G. Z. bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn.2T/127/11 zo dňa 15.12.2011 (právoplatným dňa 15.12.2011) uznaný za vinného zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov. Odvolací súd ukladal obžalovanému G. Z. trest v rozmedzí dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov a hornej hranice trestnej sadzby vo výmere 12 rokov. Odvolací súd pri ukladaní trestu u obžalovaného G. Z. pritom zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval, podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (okresný súd uvedenú poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného nevzhladol) a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený. Takto stanovený trest podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcej z ich povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnostiam nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Zároveň odvolací súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/17/2015 zo dňa 4.2.2015 doručený obvinenému dňa 1.4.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného G. Z. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný G. Z. vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Pokiaľ sa obžalovaný G. Z. domáhal použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci ani okolnosti prípadu a ani pomery obžalovaného Ľubomíra Z. neodôvodňujú použitie tohto ustanovenia. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol už osemkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, sp.zn.2T/127/11 zo dňa 15.12.2011 (právoplatným dňa 15.12.2011) bol uznaný za vinného zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný sa dopúšťal majetkovej i násilnej trestnej činnosti (ide o špeciálneho recidivistu), konanie obžalovaného bolo plánované, pričom obeťami jeho útokov boli staršie ženy, prípadne ženy, ktoré vzhľadom na svoj vek a zdravotné obmedzenia sa nemohli účinne brániť. Odvolací súd poukazuje i na závery znaleckého skúmania znalcov z odboru psychiatria, ktorí u obžalovaného konštatovali, že v prípade obžalovaného ide o osobnosť ľahko mentálne deficitnú, simplexnú s disocálnymi, bezohľadnými, bezcitnými rysmi jeho osobnosti a konanie, ktoré je mu kladené za vinu mu je vlastné a nie atypické. Evidentne ani prechádzajúce odsúdenia nevedli u obžalovaného k tomu, aby sa obžalovaný napravil a začal viesť riadny život. V predmetnej trestnej veci odvolací súd vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného, ale i dve priťažujúce okolnosti. Odvolací súd ukladal trest obžalovanému za zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Skutočnosť, že obžalovaný dodatočne po vyhlásení rozsudku okresného súdu nahradil spôsobenú škodu, nie je samo osebe dôvodom na použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Odvolací súd dospel k záveru, že v uvedenej veci neexistujú relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu u obžalovaného G. Z..

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.